

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16C/39/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114201356
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8114201356.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Monikou Juskovou v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpeného Bobák, Bollová a spol. s r. o., advokátska kancelária, so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanému G. H., X.. XX.X.XXXX s trvalým pobytom evidovaným na adrese H. XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpenému v konaní opatrovníčkou Máriou Olexíkovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Vranov nad Topľou, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom 930 37 Lehnice 725, IČO: 42264154, zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, so sídlom Nám. Josipa Andriča č. 1, Chorvátsky Grob, o zaplatenie 996,24 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 256,24 eura s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 256,24 eura od 13.7.2012 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku,

v prevyšujúcej časti žalobný návrh z a m i e t a ,

náhradu trov konania žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobným návrhom súdu doručeným 20.1.2014 domáhal toho, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 996,24 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 13.7.2012 do zaplatenia a aby mu taktiež uložil zaplatiť mu náhradu trov s konaním mu vzniknutých.

V odôvodnení žalobného návrhu uviedol, že medzi ním a žalovaným uzatvorené boli tri zmluvy o pripojení pod č. C., Č.. L. C. Č.. C., na základe ktorých mu vypožičal SIM karty umožňujúce mu využívať telekomunikačné služby. Žalovaný sa zaviazal dodržiavať zmluvne dohodnuté podmienky po dohodnutý čas. Pri uzatváraní zmlúv odpredal žalovanému telekomunikačné zariadenia za akciové ceny, ktorých predajná cena bola vyššia. Vznikla mu tým škoda vo výške 371 eur za telekomunikačné zariadenie HTC 7 Mozart a vo výške 369 eur za telekomunikačné zariadenie Huawei MediaPad.

Žalovaný nezaplatil žalobcovi ani sumu poskytnutých služieb za obdobie február 2012 až máj 2012. S úhradou dlžnej sumy za poskytnuté služby, ako aj nahradením škody, ktorá žalobcovi vznikla stále mešká, žalobca má preto nárok aj na úrok z omeškania z dlžných súm a zaplatenie tejto povinnosti má žalovanému uložiť súd.

Platobným rozkazom vydaným tunajším súdom č.k. 16 C 39/2014-50 zo dňa 10.2.2014 súd návrhu žalobcu vyhovel, uznesením č.k. 16 C 39/2014-79 zo dňa 2.9.2014 ho však pre nemožnosť doručenia

do vlastných rúk žalovanému postupom podľa § 173 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku zrušil v celom rozsahu.

Po vykonaní šetrenia pobytu žalovaného, ktorý sa súdu zistiť nepodarilo, mu súd uznesením 16 C 39/2014-82 zo 16.9.2014 ustanovil podľa § 29 ods. 2 O. s. p. opatrovníčku; opatrovníčka uviedla, že súhlasí s tým, aby súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Vedľajší účastník, ktorý vstúpil do konania na podporu žalovaného, a to len, ako uviedol, v rozsahu, v ktorom sú porušované spotrebiteľské práva žalovaného, vo vyjadrení uviedol, že pokiaľ žalobca voči žalovanému uplatnil nárok na náhradu škody 740 eur, v tejto časti žalobca žiada modifikovanú zmluvnú pokutu, pričom o tom, že na zmluvnú pokutu nárok nemá, ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, rozhodol už súd. Vedľajší účastník uviedol, že žalobu je potrebné zamietnuť v časti týkajúcej sa nároku na zaplatenie náhrady škody vo výške 740 eur a tento nárok na náhradu škody by si žalobca mal uplatňovať samostatnou žalobou.

Podľa § 200ea ods. 1 O. s. p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 115a ods. 1 a 2 O. s. p., na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali. Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Predmetom konania bol nárok žalobcu nedosahujúci sumu 1 000 eur. Súd preto vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania po tom, ako sa oboznámil so všetkými listinnými dôkazmi, ktoré súdu na preukázanie dôvodnosti svojho nároku predložil žalobca; súd sa oboznámil so zmluvami o pripojení vrátane ich dodatkov, pokusom o pokonávku, všeobecnými podmienkami žalobcu, faktúrami, ako aj s ďalšími písomnosťami zo spisu a zistil tento skutkový stav:

Žalobca so žalovaným uzatvoril dňa 16.9.2009 Zmluvu o pripojení na poskytovanie elektronickej komunikačnej služby cez pevné pripojenie č. C. XXXXXXXX, ktorou sa zaviazal v prospech žalovaného podľa bodu 1.1 aktivovať účastnícky program „Domáca linka“ na SIM karte s prideleným telefónnym číslom XXXXXXXXXX. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné zmluvné podmienky a Cenník verejných elektronických komunikačných služieb cez pevné pripojenie.

Medzi žalobcom a žalovaným bola pod č. L. uzatvorená dňa 3.7.2001 zmluva o pripojení. K predmetnej zmluve bol dňa 2.9.2011 podpísaný aj dodatok, v zmysle ktorého sa žalovaný zaviazal zotrvať po dobu 24 mesiacov so žalobcom v zmluvnom vzťahu. Predmetom dodatku bola aj dohoda strán o predaji koncového telekomunikačného zariadenia HTC 7 za 1 euro, t. j. so zľavou zo spotrebiteľskej ceny zariadenia. Z dodatku vyplýva, že účastník si je vedomý, že bežná maloobchodná cena zariadenia je 410 eur.

Pod č. C. bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 16.9.2009 ďalšia zmluva o pripojení, ktorou sa zaviazal žalobca v prospech žalovaného aktivovať účastnícky program Internet na doma na SIM karte registrovanej na účastníka, ktorej telefónne číslo je 0917351426. K predmetnej zmluve bol dňa 30.12.2011 podpísaný dodatok, v zmysle ktorého sa žalovaný zaviazal zotrvať po dobu 24 mesiacov so žalobcom v zmluvnom vzťahu. Predmetom dodatku bola dohoda účastníkov o predaji telekomunikačného zariadenia Huawei MediaPad za cenu 1 euro so zľavou zo spotrebiteľskej ceny zariadenia. Účastníci dohodli aj zmluvnú pokutu vo výške 369 eur, ktorú pri porušení povinností zo zmluvy má zaplatiť žalovaný žalobcovi.

Faktúrami vyúčtoval žalobca žalovanému cenu dohodnutých služieb a produktov, a to: faktúrou č. 5164134739, splatnou 31.5.2012 sumu 3,98 eura, faktúrou č. 5153811486, splatnou 2.3.2012 sumu 6 eur, faktúrou č. 5164134045, splatnou 31.5.2012 sumu 3,98 eura, faktúrou č. 5157231024, splatnou 31.3.2012 sumu 6 eur, faktúrou č. 5153811291, splatnou 2.3.2012 sumu 40,70 eura, faktúrou č. 5164133518, splatnou 31.5.2012 sumu 3,98 eura, faktúrou č. 5157229802, splatnou 31.3.2012 sumu 34,99 eura, faktúrou č. 5160674203, splatnou 1.5.2012 sumu 34,99 eura, faktúrou č. 5157230329, splatnou 31.3.2012 sumu 39,65 eura, faktúrou č. 5160675605, splatnou 1.5.2012 sumu 39,65 eura, faktúrou č. 5160675050, splatnou 1.5.2012 sumu 6 eur, faktúrou č. 5153811763, splatnou 2.3.2012 sumu 34,99 eura a faktúrou č. 5153811587, splatnou 2.3.2012 sumu 1,33 eura, spolu vyúčtoval 256,24 eura.

Listom zo dňa 28.6.2012 žalobca žalovaného upozornil na to, že eviduje voči nemu nezaplatené záväzky, vyzval ho k ich úhrade do 12.7.2012.

Na základe zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti, sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za poskytovanú službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 51 Občianskeho zákonníka, účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 491 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv. Na záväzky vznikajúce zo zmlúv v zákone neupravených treba použiť ustanovenia zákona, ktoré upravujú záväzky im najbližšie, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak. Na záväzky zo zmiešanej zmluvy treba primerane použiť ustanovenia zákona upravujúce záväzky, ktoré sa zmluvou zakladajú, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak.

Podľa § 588 Občianskeho zákonníka, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., v znení platnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., v znení platnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., v znení platnom od 1.2.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013, aj za dobu omeškania po 31.1.2013.

Vychádzajúc z citovaných ustanovení, zákonných a iných právnych predpisov mal súd za to, že žalobný návrh podaný bol dôvodne, nie však v celom rozsahu. Čo sa týka nároku na zaplatenie žalovanému fakturovaných telekomunikačných služieb a ich plnení zmluvne dohodnutých, žalobca dôvodne žiadal zaplatiť mu sumu 256,24 eura, preto zaplatenie tejto čiastky vrátane úroku z omeškania, ako žalobca žiadal, uložil súd žalovanému.

Čo sa týka sumy 740,- eur, túto sumu žalobca uplatnil titulom náhrady škody.

Predpokladmi vzniku zodpovednostného právneho vzťahu v zmysle ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka je protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi nimi a zavinenie, ktoré sa predpokladá. Porušenie právnej povinnosti pritom nemusí vyplývať z právneho predpisu, ale môže súvisieť aj s porušením zmluvy. Žalovaný bez pochyb porušil svoje záväzky zo zmlúv, ktoré uzatvoril so žalobcom.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná cena, a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Skutočnou škodou je ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo potrebné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu vecí do pôvodného stavu.

Žalobca tvrdil, že škoda mu vznikla ako rozdiel medzi trhovou cenou telekomunikačných zariadení a ich akciovou cenou, t. j. cenou, za ktorú žalovanému telekomunikačné zariadenia predal. Podľa názoru súdu však za škodu nie je možné považovať to, ak žalobca v rámci svojich obchodných aktivít predáva telekomunikačné zariadenia za nižšie ceny ako je ich cena skutočná. Rozdiel medzi skutočnou cenou telekomunikačných zariadení a ich akciovými cenami nie je následkom protiprávneho úkonu žalovaného, ale výsledkom ich konsenzu vyplývajúceho zo zmlúv. Zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia pri nenaplnení očakávaní, ktoré do zmluvných vzťahov, ktoré vznikli medzi ním a žalovaným vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu nedošlo, pretože za telekomunikačné zariadenia dostal kúpne ceny, na akých sa so žalovaným dohodol. Pre uvedený dôvod nárok žalobcu na náhradu škody vo výške rozdielu cien telekomunikačných zariadení žalobcovi nevznikol.

Z dôvodov, ktoré súd uviedol, návrh žalobcu na zaplatenie náhrady škody mal za nedôvodný, a preto návrh v tejto časti zamietol.

O trovách konania bolo rozhodnuté v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobcovi súd náhradu trov konania nepriznal, keďže bol prevažne neúspešný v spore (úspešnosť 26 %, neúspešnosť 74 %) a úspešnému žalovanému (úspech v rozsahu 48%) náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy konania nevznikli.

Vedľajší účastník, ktorý do konania vstúpil na podporu žalovaného žiadal o pomerné priznanie náhrady trov konania k miere úspechu a vyčíslil ich zo sumy 138,90 eura. Súd náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal. Je potrebné uviesť, že aj keď vedľajší účastník argumentoval, že do konania vstúpil len v rozsahu žiadanej náhrady škody,

žiadajúc, aby súd nárok žalobcu na zaplatenie ceny služieb vylúčil na samostatné konanie, mal súd za to, že O. s. p. postup vstupu vedľajšieho účastníka len do časti konania neupravuje a pokiaľ by takejto predstave vedľajšieho účastníka právna úprava aj zodpovedala, súd by vstup vedľajšieho účastníka do konania mal za neúčelný a účelový. Vedľajšiemu účastníkovi je známy rozhodovací proces súdu vo veci obdobných nárokov, ako bol nárok, o ktorom súd konal, z čoho vyplýva, že zmyslom vstupu vedľajšieho účastníka nemôže byť záujem len na získaní náhrady trov právneho zastúpenia. Má ním byť skutočný záujem a vôľa poukázať na možné neprijateľné postupy dodávateľov voči spotrebiteľovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.